

DANKBARE HERINNERING AAN

MEVROUW

Marguerite Clémence DE POOTER

echtgenote van de Heer
REMI DE STERCKE

geboren te St.-Maria-Lierde op 14 april 1908 en
overleden in het Onze-Lieve-Vrouwziekenhuis te
Geraardsbergen op 2 maart 1994,
gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken.

Lid van de kristelijke bond van gepensioneerden

De dood is nooit vrolijk. Maar je kan er niet omheen. En je moet er behoedzaam over spreken. Sterven verdraagt geen grote woorden. Het is een stil geheim. Het is teruggeven wat je hebt gekregen. Of is het een geboorte? Zo ja, er is geen geboorte zonder weeën, geen sterven zonder pijn. Er is geen leven zonder opstand uit de dood.

Margriets sterven is geen drama, geen wolkbreuk bij heldere hemel op klaarlichte dag. Eerder een gloedvolle zonsondergang na een totale dag van zegen. Natuurlijk loopt Achiel er wat verloren bij. Het licht is wat kaler, zijn hart wat ontheemder, de dagen wat zwaarder van weemoed. Maar hij huilt niet van wanhoop. Protest

en overgave, hij houdt ze mooi in balans. Hij weet van dankbaarheid om zijn bijna zestig jaren gelukkig huwelijksleven met Margriet.

Beelden van vroeger verschijnen nu haarscherp als een foto op het netvlies van de herinnering: Margriet de sterke vrouw, huismoeder en hand-schoenmaakster, gezellige dame met aangenaam karakter. Margriet moeder en grootmoeder. Margriet in de K.B.G. met reuma en artritis maar geen geklaag en geen gezaag. Je kunt niet anders dan feliciteren bij alle beelden van haar levensalbum. Alleen de laatste weken werd Margriet te zwaar ziek om nog te genezen.

Leven van afwezigheid op een dag in maart, als bloemen het opnieuw proberen na een winterslaap van dood, is volhouden en doorgaan met de duimen omhoog. Hoewel, à Dieu Margriet en Achiel moet verder, het is nog wel even hard werken.

De families DE POOTER, DE STERCKE, DE VUYST en DE HENAU,

zijn zeer erkentelijk voor Uw bliken van
kristelijke deelneming en danken U.